

POSTANOWIENIE

Dnia 18 grudnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Pastuszko

w sprawie ze skargi J. G.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Najwyższym w sprawie o sygn. I NSW 208/25,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych
w dniu 18 grudnia 2025 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Pismem z 4 września 2025 r. (data nadania listu poleconego) J. G. (dalej: „skarżący”) wniósł do Sądu Najwyższego skargę na przewlekłość postępowania przed Sądem Najwyższym co do wniesionego przez niego protestu wyborczego.

Skarżący wskazał, że w dniu 13 czerwca 2025 r. wniósł protest wyborczy i jednocześnie zażądał jego prawidłowego rozpoznania. Podniósł przy tym, że do dzisiaj nie doręczono mu informacji o zarejestrowaniu tego protestu i nadaniu sygnatury oraz nie doręczono mu orzeczenia będącego efektem jego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu

przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1725, dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość”), strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania).

Artykuł 3 ustawy o skardze na przewlekłość zawiera zamknięty katalog postępowań, w których określonym podmiotom przysługuje uprawnienie do wniesienia skargi na przewlekłość (por. postanowienia Sądu Najwyższego z: 29 listopada 2018 r., I NSP 39/18; 6 grudnia 2011 r., KSP 11/11; 29 października 2009 r., KSP 18/09).

Powyższe nakazuje przyjąć, że w postępowaniach innych, niż wymienione w katalogu określonym w art. 3 ustawy o skardze na przewlekłość, skarga nie przysługuje. Nie ulega przy tym wątpliwości, że w katalogu tym nie zostało uwzględnione postępowanie wywołane wniesieniem protestu wyborczego.

W tym miejscu należy zauważyć, że tego rodzaju postępowanie ma ograniczony zakres temporalny, tj. musi być prawomocnie zakończone przed wydaniem rozstrzygnięcia Sądu Najwyższego o ważności wyborów. Z jego istoty więc wynika, że nie może być prowadzone przewlekłe. Przesądza o tym art. 324 § 1 Kodeksu wyborczego, według którego Sąd Najwyższy na podstawie sprawozdania z wyborów przedstawionego przez Państwową Komisję Wyborczą oraz po rozpoznaniu protestów rozstrzyga o ważności wyboru Prezydenta Rzeczypospolitej.

Treść skargi wniesionej przez skarżącego wskazuje, że dotyczy ona postępowania wywołanego wniesieniem protestu wyborczego do Sądu Najwyższego 13 czerwca 2025 r. W takiej sytuacji, wobec braku podstaw prawnych, uznać należy, że skarga ta jest niedopuszczalna i jako taka podlega odrzuceniu.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy, na podstawie art. 395 § 1 w zw. z art. 397 § 1¹ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość, orzeka jak w sentencji postanowienia.

Grzegorz Pastuszko

[D.Z.]

[a.ł.]